

(1982–83), trkališni boks Volkswagen u Nürburgringu (1983–84), izložbene prostore za VW na Motorshow u Essenu (1984–1991), dogradnju auto-salona u Braunschweigu (1987–88), upravnu zgradu i ispitnu stanicu za Volkswagen Motorsport u Hannoveru (1988–91), upravnu zgradu tvrtke Continental AG u Hannoveru (1988–92), uređenje trgovačkih kuća u Hannoveru (1989, 1991), pregradnju vojarnje Heide za urede gradske uprave u Celleu (1992), prenamjenu radioničkih hala tvrtke Continental AG u Hannoveru (1990) i sanaciju gradskoga bloka s novogradnjom trgovačke zgrade u Leipzigu (1992). Radove objavljuje u stručnom tisku (»Detail«, »Architektur u. Wohnen«, »Architektur & Wirtschaft«).

LIT.: A. Laslo, Arhitekt Ivan Kozjak, ČIP, 1993, 1–6.

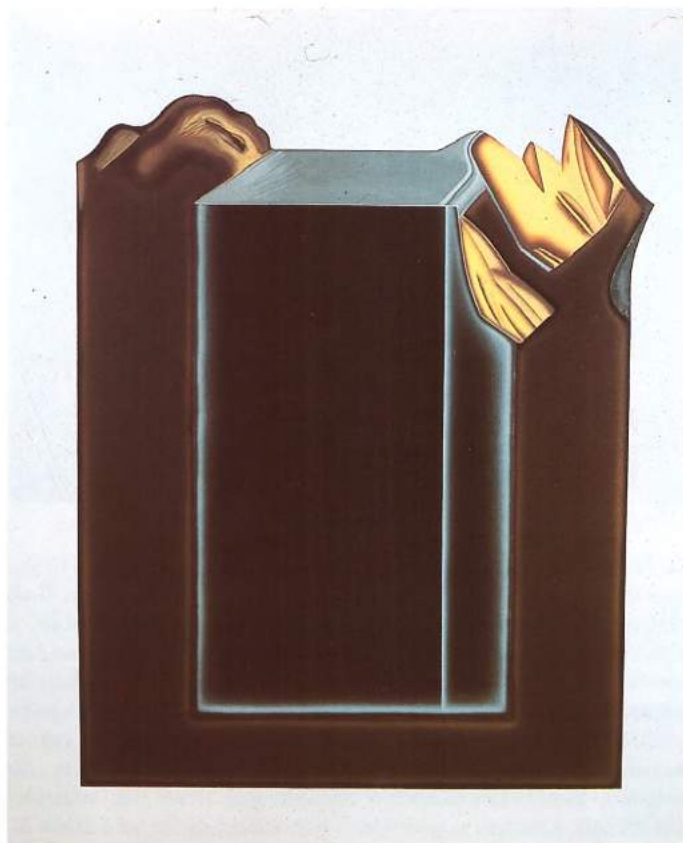
A. Las.

KOZLOVIĆ, Jasna, keramičarka (Laminac kraj Čazme, 31. XII. 1936). Završila je Pedagošku akademiju u Rijeci (1967). Bavi se uporabnom i dekorativnom keramikom. Na njenim panoima, tanjurima i drugim keramičkim predmetima prevladavaju uresi koji se temelje na odnosu tamnijih i svjetlijih glazurnih boja i podsjećaju na mikrosvijet. Kreira keramički nakit. Izlaže od 1970.

KOŽARIĆ, Ivan, kipar (Petrinja, 10. VI. 1921). Diplomirao na Akademiji u Zagrebu 1949. Izlaže od 1954. Od početka umjetničkoga djelovanja pokazuje izrazitu sklonost prema naglome mijenjanju kiparskoga jezika. Već je *Osjećaj cjeline* (1953/54) snažan otklon od tradicije figuralnoga kiparskoga izražavanja, dok je ciklus *Stabla* (od 1956) u znaku pojačane ekspresivnosti postignute sažimanjem forme. Iz toga su razdoblja i prve skulpture, najčešće portreti, koji zrače pročišćenim humorom (*Mladić s krijestom*, 1956). Istodobno radi nekoliko reljefa (*Grad, Kartaši, Isječak rijeke*), neke vrste konceptualističkih arhetipova. Stalni otklon od tradicijskih tokova približuje ga grupi »Gorgona« koja djeluje u Zagrebu od 1961. Ciklus skulptura *Oblici prostora* (od 1961) znači smireniju dionicu u opusu koja traje do 1969, kada se ponovno približava suvremenim avangardnim kretanjima u umjetnosti (*Prizemljeno sunce*, 1971). Oko 1970. započinje rad na nizu eksperimenata: radi skulpture malih dimenzija, izrađuje vezove na lanenim ručnicima, boji sve, od ateljea do skulpture, zlatnom bojom, otkriva princip redizajniranja i recikliranja (ciklus *Spontanih skulptura*). Vraća se problematici svojih ranijih radova koje postavlja u drugačiji prostorni kontekst (skulptura *A. G. Matoš* na Strossmayerovu šetalištu u Zagrebu, 1978). Serija crteža *Reagiranja* gotovo je sasvim konceptualistička. Određeno smirivanje i skretanje prema estetizaciji forme pokazuje serija *Reljefa* od bijelog kartona (1979–80). Osamdesetih i poč. 90-ih god. izrađuje skulpture od grubo tesana drva, doraduje ih aplicirajući metalne limove (*Dvije glave*, 1986). Samostalno je izlagao u Zagrebu, Beogradu, Novome Sadu, Ljubljani, Dubrovniku, Požegi, Lyonu i Sisku.

I. KOŽARIĆ, *Torzo*.
Zagreb, Moderna galerija

V. KOYDL, *Slika*

LIT.: R. Putar, Plastična intuicija Ivana Kozarića, Narodni list, 16. II. 1955. — I. Zidić, Ivan Kozarić, ŽU, 1966, 1. — Z. Maković, Ivan Kozarić, ibid., 1970, 11–12. — D. Matičević, Ivan Kozarić (katalog), Zagreb 1975. — Inovacije u hrvatskoj umjetnosti sedamdesetih godina (katalog), Zagreb 1982. — I. Župan, Ivan Kozarić, Marsijanac (razgovor), Quorum, 1992, 2. — L. Roje-Depolo, Osvježiti pamćenje, u katalogu: Peti triennale hrvatskog kiparstva, Zagreb 1994. — Ž. Kć. i R.

KOŽARIĆ, Tomislav, arhitekt (Zagreb, 11. XI. 1940). Diplomirao u Zagrebu 1965 (V. Turina). Projektira školske, stambene, hotelske i poslovne zgrade: osnovnu školu u Sv. Križu Začretje (1975, s T. Odakom), školu Zavoda za žensku omladinu u Bedekovčini (1976), srednju školu (1977, s T. Odakom), stambeno naselje Jug 1 (1978), motel (1979), gimnastičku dvoranu i poslovno-stambenu zgradu (1980) — sve u Vrbovcu; upravnu zgradu tvornice OKI u Zagrebu (1979); hotel »Trakošćan« u Trakošćanu (1980); poslovno-stambenu zgradu u Severinu na Kupi (1982) i zdravstvenu stanicu u Gomirju (1983). Uredio je više interijera u Zagrebu (Galerija »Voćarska«, restauracija »Tiffany« 1981); sudjelovao na natječajima za spomenik A. Cesaru (III. nagrada, s I. Kozarićem) i spomenik na Korčanici (II. nagrada, sa S. Jančićem, T. Ostojom i S. Sikiricom).

LIT.: I. Maroević, Arhitektura sedamdesetih godina u Hrvatskoj, Arhitektura, 1981, 176–177. — Arhitektura u Hrvatskoj 1945–1985, ibid., 1986, 196–199. — J. M. M.

I. KOŽARIĆ, *Oblik prostora*.
Zagreb, Galerija suvremene
umjetnosti